

Köyün Hırsızı Bendim

– İpciERDOĞAN · 30 Haziran 2022

KÖYÜN HIRSIZI BENDİM

Vakit akşama yaklaşırken kasası ağzına kadar inşaat malzemesi yüklü kamyon şehirden köye taşlı yollardan yavaş yavaş ilerliyor, şoför Cemal elinden gelen tüm gayreti göstererek büyük bir dikkatle aracın arıza verip yolda kalmamasına gayret ediyordu. Direksiyonuna hakim olmaya çalışırken bir yandan da sıkı bir muhabbete dalmış olan ve gelmişten geçmişten söz eden babası Beyaz Selim ile yükünü taşıdıkları Bakarkör Sabri'den de kulağını bir an olsun ayırmıyordu.

Yol uzayıp kamyon içeridekileri salladıkça Bakarkör Sabri'nin içi geçmeye başlamış, Beyaz Selim'in konuşmaları sanki bir kuyudan geliyormuş gibi kulağına aksederken adamın konuşmalarındaki olaylar gözünde canlanmaya başlamıştı. Bir iki kez durumu belli etmemeye ve kendisini toparlamaya çalışsa da bunu beceremiyordu.

Beyaz Selim Bakarkör Sabri'nin durumunu fark mı etti yoksa onun da kamyonun sallamasından içi geçti bilinmez sesi soluğu kesilmeye başladı. Az sonra Bakarkör Sabri'nin kulaklarına sadece kamyonun motorundan gelen seslerin ninni gibi gelmesiyle hayatı gözünden film şeridi gibi akmaya başladı.

Fakir bir ailenin ikisi kız üçü oğlan beş çocuğundan birisiydi. Öyünlerinde (yemek vakti) ortaya ne konursa o kursaklarda yer ediyordu. Sanki köy halkı bunlardan farklıydı. Herkes haline şükürcüydü, kimsenin kimseden bir farkı yoktu. Köyün en zengini Hacı İso'lar bile var malını yiyemez, çarşı Pazar bilmezler, sürüdeki davarlardan birisi hastalanırsa ancak o zaman kursaklarına et düşerdi.

Sabri çocukluğunda içine kapanık birisiydi, deli dolu bir huya sahip olan anası Dırdır Miyase oğlunun bu durumuna oldukça içerleyip bazen isyankâr olurken kocası Mülayim Osman "gadın bu yaptığın çok ayıp, günaa giriyon" diye onu teskin etmeye çalışıyor, ara sıra bundan dolayı da hanımından azar yediği oluyordu. Osman'a köylüleri bu kadına katlandığı için Mülayim lakabını hiçte boşuna takmışlardı. Zaten bu köy halkının taktığı lakap soyadından daha geçerliydi.

Dırdır Miyase oğlunun bu durumunu köyde her hastalığa çare olan 'Cilatçı Yeni Gelin' lakaplı Narin'e götürdü. Doktorun hemşirenin olmadığı o yıllarda kimden el aldı bilinmez Yeni Gelin Narin her derde deva oluyordu, Sabri'nin durgunluğunun gözlerindeki zamanında geçirdiği bir göz rahatsızlığından olduğuna karar kıldı. Kendince uyguladığı uzun süren tedaviler gözlere az buçuk fayda verse de Sabri'nin Bakarkör lakabını almasının bir türlü önüne geçememişti.

Bakarkör Sabri aradan geçen yıllar içerisinde gözlerindeki rahatsızlıklardan kurtulmasa da üzerindeki utangaçlığı atmış tam anası Dırdır Miyase'nin dediği birisi olmuştu. Çok hırslıydı, yaşama elden farklı bakıyor, kendisini emsallerinden çok üstün görmeye gayret ediyordu. Üstünlük başkasında olmayanın kendisinde olmasıyla olurdu. Fakirlik diz boyu iken özentisini nasıl yenecek, hırslarını nasıl mağlup edecekti. İstedikleri olmayan kişiler kendini daima aşağılarda görür bunun ezikliğinin önüne geçmek için her türlü kötülüğün batağına düşmekten bir adım bile geri kalmazlardı.

Köyde ondan yaşça büyük hırsızlar Bakarkör Sabri'nin bu önüne geçemediği hırslarının

yüzünden bir gün kapılarını çalacaklarını biliyorlardı. Hırsızlıkta çalınacaklar öyle büyükten şeyler değildi, zaten kimde ne vardı ki. Zahireci ya da bakkalın öldüm fiyatına alacağı para edecek ambardaki tohumluk ya da unluk buğday, hayvanların yiyeceği bir kaç kile arpa çavdar, günü birlik arkadaş arası yemek için kümesteki tavuk, horoz, hindi, akşam inek sürüsü yaylımdan evlere dağılırken evini şaşırın dana, koyun kuzu. İşin uzmanları ilk önceleri bu işi hem öğretmek hem de kullanmak üzere Bakarkör Sabri'yi yanlarında çok tuttular.

Yol o kadar uzak olmasa da eski günleri anmak Bakarkör Sabri'ye öyle tatlı gelmeye başlamıştı ki "neredeeren nereye" diye iç geçirirken "Allah köseniyi dibine kadar yakacak değil ya" diye düşündü. İyi ki Almanya çıkmışta herkes gibi o da oraya işçi olarak gitmiş, şu işe bak ki yaşamı zehir eden o günler geride kalmış, şimdi çocuklarına bir yuva kurmak için her köylüsü gibi o da Taşeron Osman Usta'ya ev yaptırma telaşına girmişti.

İbret alınacak o eski günlere gitti akli, bacısını verdikleri adamın değiş tokuş usulü bacısını almıştı. Eniştesi aynı zamanda kayını Gurunun Kamil hırsızlık terazisinde tartılsalar kendisinden beş fazla ağır basan birisiydi. Adamın soyu soppu hırsızdı, girdikleri evden hiçbir şey çalamazlarsa en azından çeleninden bir çalı çırpı koparırlar, eğer ki bunu da köyde birisi başlarına kakarsa "bu bize gusur dağal, sen başga kakıcına bak" diyerek işin içinden çıkarlardı.

Eniştesi Gurunun Kamil ile ortak bir işleri vardı aklından bir türlü çıkaramadığı. Köyde komşuları Fazıl oğluna davullu zurnalı bir düğün tertip etmişti. Düğüne o günlerde köyde iznini geçiren Ankara'da askeri istihbaratta görevli memur Merdan Bey de kayın olarak katılmıştı. Ayağındaki yüksek topuk sivri burun ayakkabıyı sedire çıkarıp kayınlar için hazırlanan bir odadaki yer sofrasına oturmuştu. Merdan ne bilirdi ki Ankara'da namlı bir ustaya özel yaptırıp giymesine doyamadığı gıcır gıcır ayakkabısının kayın enişte tarafından çalınıp olaydan iki ay sonra sırayla giyeceklerini, düğünden eve yalın ayak geleceğini.

Hatıralar çoğaldıkça yolun bitmesini istemiyordu Bakarkör Sabri. Yaşamı boyunca köyünde ve amelelik yaptığı şehirde çok hırsızlıklara yardımcılık ya da elebaşılık yapmış kusurlu bilinse de orta da delil olmadığından çok işten sıyrılmıştı. Balık bir sıçrar iki sıçrar sonunda oltaya takılırdı. Beş veya altı arkadaşıyla otuz kırk kadar tavuğu yaktıkları tandırın kazanında haşlayarak sabaha dek yiyip bitirdiler. Vicdanı el vermeyen evin hanımının sabah muhtara şikayetçi olmasıyla yedikleri sopa neyse de kazan ellerinde jandarma eşliğinde şehrin çarşısında dolaştırılmaları yok mu?

Öyle dalmıştı ki hatıralarına, bitmesini istemediği yolculuk nihayet aracın şoförü Cemal'in "hadi geçmiş olsun ağalar yolumuz buraya kadarmış" demesiyle sona ermişti. Bakarkör Sabri akşamın karanlığında bir yandan gözlerini ovalıyor bir yandan da kamyondan inmeye çalışıyordu.

Beyaz Selim ne de olsa yaşlı ve görmüş geçirmiş birisiydi. Bir etek parayla alınan, kamyona yüklenip o bozuk yollarda bin bir çeşit zorluklarla şehirden köye getirilen malzemenin kötü kişilerce telef olmasını istemiyordu. Bu sıkıntısını "oğlum Sabri, noluur noolmaz, hırsızı olur, hayını olur, gecenin bu vaati iki adam bul da malzemeni içeriye daşıit "diye dile getirdiğinde alacağı cevabı kırk yıl düşünse aklına getiremezdi. Bakarkör Sabri "malzemeye heç bişi olmaz Selim Ağa, bu köyün hırsızı bendim, beni de Allah gurtardı." diyerek teskin etti

ERDOĞAN ÇALIŞKAN 29 06 2022 KIRŞEHİR. GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN